

De stærke damer i Ilioupolis.

-----0-----

I Ilioupolis bydelen i Athen arbejder en gruppe af dyrevenner hårdt og effektivt med at løse problemerne omkring hjemløse hunde og katte. De har dannet deres egen organisation - Ilioupolis Animal Welfare Union. Formand for denne lille organisation er GH's kontakt Emy.

Gruppen består af dybt engagerede mennesker, der arbejder i døgnets 24 timer for dyrene i området, samt for de dyr, de har i deres varetægt både i deres private hjem og fordelt på internater rundt om i området.

Det er et super arbejde, der gøres. Gruppen er velorganiseret, og der er hurtig udrykning. Mange problemer løses i løbet af dagen over telefonen. Alle arbejder hårdt, og inden dagen er omme, er der igen styr på tingene.

Næste dag bringer nye problemer, der skal løses i en fart. Det kræver kreativitet og organisation - og ikke mindst en god pengepung.

Jeg har som tidligere nævnt været så svineheldig, at jeg i et par dage fik lov til at følge i hælene på en af GH's kontakter, som havde mere end 20 hunde i sin varetægt. Dels i sit private hjem dels i et lille internat beliggende lidt uden for bydelen.

Dagen starter tidligt.

Der skal fodres og luftes både her og der. Der skal gøres rent, og hver enkelt hund skal have sin daglige dosis af kærlighed og leg.

Der er gadehunde og fritlevende katte både omkring huset og på andre fodersteder i området, der skal fodres.

Der er daglige ture til dyrlægen.

Der er daglig pleje, fodring og rengøring på balkonen (de 5 fra hvalpefabrikken) m.m.

Det er en stram tidsplan, og dertil kommer de opgaver, der skal løses hen ad vejen.

Før turen går til ”internatet” ca. kl.09.00 om morgenen, er der styr på de 12 hunde i privaten. Bonni har indtaget sin plads på forsædet og så afsted.

Man er ikke i tvivl om, at man er ventet.

Frankie og hans makker kommer os i møde.

Frankie får sig en lur i bilen, mens makkeren lægger sig i skyggen.

Ved hegnet venter Matou.

Matou er en af de nyankomne. Han får lov til at være ”fri” dagen og natten igennem. Han tøjres dog under træet i hjørnet, mens uhyrerne slippes løs til leg.

Sascha (se under adoption) må pænt vente udenfor solidt tøjret til skraldespanden, til det bliver hans tur.

- 4 -

Tatina skal ha' sin morgentur.

Jeg nupper hende med på en tur. Hun er nem, og vi nyder begge turen, den herlige friske morgenluft, udsigten over Athen og de nyudsprungne blomster.

Tatina snuser og undersøger. Hun får meget ros og mange klap på turen.

Så går det løs med fodring og fjernelse af nattens efterladenskaber.

Der leges og graves på livet løs.

Efterhånden samler alle hundene sig i hjørnet omkring Matou, hvor Brownie fører an i løjerne. Der graves... alle (næsten alle) er beskæftiget.

Sascha får sin morgentur. Han er en lidt dominerende herre men en super charmerende og dejlig hund. Han er allerede stor, og vokser sig sandsynligvis større. Han kan ses på adoptionssiden under hunde i Grækenland.

Bonni hopper ud af bilen og får sig lige en ekstra tur.

Jeg gør et fund.

Af bare begejstring tror jeg, at jeg har fudent resterne en jonisk søjle. Den er tung, men vi tager den med.

Noget siger mig, at den kunne se dekorativ ud i haven som en ”slags urtepotte” med en grøn plante eller en blomst.

Det viser sig, at mit arkæologiske fund blot er en gibsafstøbning, men dog stadig dekorativ.

Hvor dum kan man være, at tro, at man har fundet et tempel ?

Der er opgaver, der skal løses.

En gadehund, der skal ”indfanges”.

Det forlyder, at den er bidsk og aggressiv og allerede har bidt flere forbipasserende. Den holder til på et gadehjørne i bydelen. Den har haft sit område dér i nogen tid, men efter at der er kommet yderligere et par gadehunde i området, er den blevet aggressiv.

Vi parkerer og venter kun i kort tid. Så dukker han op – stille og roligt. Glor lidt på os og lægger sig på sit hjørne.

Vi venter på en af de andre ”stærke damer”. Hun kender hunden, og har lokkemad og mundkurv med.

Det går over al forventning. Lokket af den gode mad får hunden stille og roligt snor på og inde bilen får den for en sikkerheds skyld en mundkurv på. Jeg får til opgave at berolige ham på vejen til dyrlægen.

Det viser sig at være den fredeligste hund i verden !!

Hjælperen er allerede forsvundet.

En af områdetets ældste gadehunde er blevet syg og skal til dyrlægen... og sandsynligvis opereres. Et nyt problem er opstået. Hvor skal man gøre af den nyopererede hund ??

Nero – som han nu er døbt - finder sig i bilturen, dyrlægetjekket, vaccinationen og leishmaniatesten.

Indtil videre bliver dens hjem et privat internat.

Her bliver han anbragt, og det bliver for ham et helt andet liv.

Måske han får en chance for et nyt hjem. Han viser sig at være en ung hund og han klarede leishmaniatesten.

Hvad der skal ske med hans ”to venner” er uvist, men for dem bliver deres fremtidige hjem i bedste fald også et internat.

Der er rundvisning på internatet.

Det ser ud til at være et velfungerende internat.

Ejeren er en doven rad, men der er ansat en albaner til at gøre det grove, og han ser heldigvis ikke ud til at have noget imod hunde.

En del af hundene fra hvalpefabrikken er anbragt her.

Vi hilser på nogle af beboerne.

Ejeren viser sig og fortæller om de 5 hvalpe, han samlede op fra gaden for nogle dage siden. Det er jagthunde blandinger, og dem er der mange af.

Det er supersøde hvalpe. De har selskab af hinanden, og leger som hvalpe gør.

Vi skal videre.

Efter en kort frokostpause med lidt snak om andet end hunde og med udsigt til en ulovlig parkering går turen videre.

Hos dyrlægen venter Fighter på sin daglige tur.

Fighter er en lille spids. Han blev fundet på gaden bidt sønder og sammen af en stor hund.

Dyrlægen gav ham ikke mange chancer. Han opererede dog, og det ser ud til at Fighter har klaret den med bravour. Han får sin daglige tur i parken.

Vi er i ekstremernes land. Hos dyrlægen observerede jeg to kvinder, der troligt kommer hver dag med deres katte, som får drop/væske.

Aldrig har jeg set så stort et udvalg af katte- og hundemad som i et græsk supermarked!

Og samtidig denne kynisme og forsømmelighed.

Dette paradoks understøttes endvidere af, at der sent på eftermiddagen kommer to drenge med en lille æske, der ”hyler”.

Jeg tror, det er en rotte, men det er en lille våd killing fundet på gaden.

Tiden mellem klokken 15.00 – 17.00 er hellig tid for GH's kontakt.

Hun ligefrem lyner og sprutter af arrigskab mens skælder de to drenge huden fuld.

Hun har mistanke om, at de bare tager killingerne fra deres mor og bringer dem til hendes have.

Det er anden gang på en uge, at dette er sket.

Og..de er dukket op midt i hendes middagssøvn !!

Killingen tages med til dyrlægen på vejen til internatet til dagens anden fodringsrunde.

Den bliver aflivet. Den er for lille til at kunne overleve.

To tævehunde fodres på vejen tilbage. De to hunde har boet i området i 5 år og er blevet steriliseret. Jeg ser kun de logrende haler, så forsvinder de igen.

Forinden har Frankie og hans makker fået serveret dagens hovedmåltid.

Fravel og på gensyn til Frankie's smukke makker.

Der er dog lige et problem, der skal løses. Problemet forsøges løst pr. telefon.

Tilbage til huset. På vejen spotter jeg et par gadehunde. Det er gamle kendinge, der lever deres liv i frihed. De holdes øje med og fodres. De er neutraliserede og burde ikke være til gene for nogen. Det er fredelige rolige hunde. En af hundenes ejer døde for år tilbage.

To hunde mere Fædra og Axel samt Bonni skal også ha' deres tur i parken.

Der hilses og småsnakkes til alle sider.
Det er noget af en berømmethed, jer er på tur med.
Vi møder kun venlighed og opmærksomme hundejere.

Og vi møder rigtig mange hundeejere og hundeluftere.

Flotte velplejede hunde, der lever et helt "normalt hundeliv" med omsorgsfulde ejere.

Der leges og høres hundegøen. Pludselig forstår jeg, hvorfor den dominerende lyd i kvarteret er hundegøen. Hundene signalerer fra balkon til balkon til hinanden.

Dagen er ved at være slut.

Sidste fordringrunde for kvarterets katte.

I morgen er der nye opgaver, der skal løses, plus den daglige rutine, der skal overholdes.

I køkkenet er der 3 katte. En er allerede steriliseret og skal snart lukkes ud. To venter og de skal afsted i morgen klokken 10.00.

Jeg renser kattebakken, fodrer, vasker gulvet og nupper mig en Amstel.

En uforsigtig sjæl har efterladt 6 Amstel i køleskabet. Jeg har købt ind til en lille kold anretning, som jeg vil nyde med – tror jeg - en god flaske rødvin.

Det viser sig, at rødvinen er udrikkelig og havner i kloakken (køb aldrig græsk rødvin med sorte etiketter – det er det rene hovedpinesaft).

Jeg nupper en Amstel mere og går i seng.

Næste dag skal jeg rejse videre til Thassos.

I min bagage har jeg, foruden er hestedækken og en hundebox, en god og positiv oplevelse fra Athen.

En oplevelse jeg som gerne vil dele med andre.

Så et vemodigt farvel til de mange dejlige hunde og mennesker, jeg har mødt.

Da jeg forlader Athen er

hunden Yana fra Ancona er på vej til et nyt hjem i Piræus. Hun skal afleveres til familien personligt af GH's kontakt.

Smukke rolige Yana i haven.

Fighter skal udskrives fra klinikken.

Han skulle have overtaget Yana's plads i huset, men et nyt problem er opstået.

Det er nu meningen, at Tatina skal være i huset, og den nyopererede gadehund skal overtage Tatinas box på internatet, indtil at han er klar igen.

Der bliver tænkt kreativt, men i løbet af ingen tid løses problemet. Via en facebook har man fundet et plejested for Fighter, hvor han kan være i en uge.

Så går kabalen op igen.

Hvalpen, der blev sat på skolen, er blevet ”optaget” af en af eleverne. Dette problem blev også løst – forhåbentlig permanent.

Håber de to hvalpe, der blev fundet i en skraldespand, og som indtil nu har opholdt sig i huset sammen med Yana, snart finder et godt hjem.

Farvel herfra og

på et forhåbentligt gensyn.

Så gik turen nordpå. Vi nærmer os den ortodokse Påske. Den største højtid i Grækenland. Alle er på farten – selv gejstligheden.

(Anette S.)